

LOOTEN, Camille (Noordpene 16 oktober 1855 – Rijsel 29 november 1941). Oom van **Emmanuel Looten**.

Zoon van een Vlaamssprekende dorpsonderwijzer, bereidde zich op het priesterschap voor aan het Klein Seminarie en het Grootseminarie te Kamerijk en studeerde Germaanse taal- en letterkunde aan de katholieke universiteit in Rijsel. Na een loopbaan als leraar aan het gemeentelijk college in Toerkonje (1879-1885) promoveerde Looten in 1899 op een proefschrift over Joost van den Vondel. In 1890 werd hij professor in de buitenlandse letterkunde in Rijsel. Vanuit die functie ijverde hij voor een aanpassing van de Kerk aan de moderne tijdgeest. Terzelfder tijd interesseerde hij zich voor de sociale problematiek, in het spoor van priester-volksvertegenwoordiger **Jules Lemire**. Als anglist en comparatist verwierf hij een internationale reputatie, onder meer met studies over William Shakespeare, Chaucer, Milton en Swift. Mede onder invloed van **Lodewijk de Baecker** was bij Looten belangstelling ontstaan voor de lokale taal en geschiedenis; in 1885 werd hij lid van het **Comité flamand de France**. Als typisch product van de romantiek bracht deze vereniging een aantal liefhebbers, grotendeels geestelijken, van de couleur locale en folklore bijeen. In 1890 werd Looten ondervoorzitter en van 1900 tot zijn dood was hij voorzitter. Hij heeft de vereniging op een omzichtige manier geleid, met als voornaamste bedoeling haar op een hoogstaand wetenschappelijk niveau te brengen. De Vlaamse volkstaal droeg hij een warm hart toe, maar een ijveraar voor het behoud en de verspreiding ervan was hij niet. Concrete voorstellen om het behoud van de volkstaal te bevorderen wees hij aanvankelijk zelfs af, hetzij omdat ze waren geïnspireerd door buitenlanders, hetzij omdat ze werden gedragen door conservatieve katholieken, wier visie niet strookte met zijn modernistische geest. In de gunstige sfeer die zich na de Eerste Wereldoorlog aftekende, meende Looten dat er betere kansen waren voor de volkstaal. Als erevoorzitter patroneerde hij toen de **Union des Cercles flamands de France**, het latere **Vlaamsch Verbond van Frankrijk**, een jongerenbeweging – aanvankelijk beperkt tot seminaristen – die de studie en het gebruik van de volkstaal in ere wilde herstellen. Looten beoogde een samenwerking tussen het Vlaamsch Verbond en het **Comité flamand**. Het belang van de volkstaal stelde hij nooit boven dat van het Frans en wars van eventuele separatistische neigingen pleitte hij ervoor om alles binneneen zuiver regionalistisch kader te houden.

Hij distantieerde zich van Jean-Marie Gantois, de onbetwiste voorman van het Verbond, toen die de beweging verder stuwde dan Looten lief was. Toch werd mede onder impuls van Looten in 1926 in Rijssel de eerste leerstoel Nederlands opgericht.

WERKEN: Artikelen in *Annales du Comité flamand de France*; *Bulletin du Comité flamand de France*; *Revue de Lille*; *Le Lion de Flandre*; – *Etude littéraire sur le poète Néerlandais Vondel*, 1889.

LITERATUUR: M. Nuyttens, *Camille Looten (1855-1941)*. Priester, wetenschapsman en Frans-Vlaams regionalist, 1981.

ILLUSTRATIE(S), zie: Frans-Vlaanderen.

MICHIEL NUYTTENS